

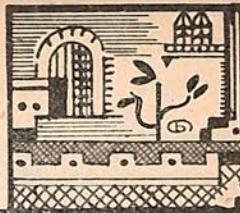

ДЕТСКО ЗНАМЕ

ГОДИНА III

КНИГА 1

1936 г.

КОЙ? —

— Кой пали звездитѣ презъ тъмните нощи,
Кой, мамо, ги духа, щомъ Слънчо изгрѣй?
Кой праща зората пурпурна, свѣнлива,
що утринь на изтокъ приветно се смѣй?

— Богъ пали звездитѣ, неврѣстни ми сине,
щомъ бавно се спусне вечерниятъ мракъ —
и духа ги утринь, щомъ грѣйне зората,
въ която Богъ се усмихва, кротъкъ и благъ.

— Кой прави, катъ бисеръ да грѣе росата
подъ нѣжната ласка на слънчевий день?
Кой, мамо, направи лазуритѣ сини,
що трепкатъ тѣй нѣжно въ простора засмѣнъ?

— Лазуритѣ сини и слънцето ясно,
зефира що гали узрѣлата ржъ —
все Богъ ги направи, обични ми сине,
и всичко, що виждашъ на ширъ и на длъжъ.

Той праща на пролѣтъ цвѣтата красиви,
длъжлеца прохладенъ всрѣдъ лѣтния зной,
а въ тъмните нощи изпраща луната,
да грѣе всрѣдъ свѣти звездици безъ брой.

Георги Костакевъ

